

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 708

гр. Благоевград, 03.11.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕВЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Диана Узунова

като разгледа докладваното от Диана Узунова Частно наказателно дело №
20231200201256 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.243,ал.5,НПК и е образувано по
жалба от МК чрез процесуалния му представител- главен юрисконсулт в ГД
ИОКН –С.С. срещу постановление за прекратяване на наказателно
производство от 13.10.2023г. на прокурор при Окръжна прокуратура-
Благоевград. В жалбата се излагат съображения, че събраните по ДП
доказателства са анализирани подробно, но наблюдаващият прокурор е
стигнал до неправилен извод, че няма извършено престъпление по
чл.277а,ал.2,НК е неправилен и несъответен на фактическата обстановка по
случая. Ето защо се иска от ОС-Благоевград да отмени атакуваното
прокурорско постановление с указания да изпълни тези, дадени в предходно
отменително постановление на Ап.-С..

**След като се запозна с частната жалба, постановлението на
прокурора за прекратяване и събраните по дознанието доказателствата,
окръжният съд установи следното:**

Досъдебното производство е образувано на 24.04.2018г. въз основа на
постановление на прокурор от ОП- Благоевград, затова че през месец август
2017г. без съответно разрешение за теренно археологическо проучване,
издадено по реда на чл.151 от Закона за културното наследство извършил
геофизически проучвания на територията на археологически обект „Р.г.”,
находящ се на ул.”Г.б. в гр. С., представляващ недвижима културна ценност
съгласно чл.146,ал.3,ЗКН- престъпление по чл.277а,ал.2,НК.

По образуваното ДП № 234/2018г. по описа на РУ-С. са разпитани

свидетели и събрани множество писмени доказателства, като на 24.02.2020г. разследващият полицай е приключил същото с мнение за прекратяването му на основание чл.24,ал.1,т.1,НПК. Този извод на разследващия е бил споделен и от наблюдаващия прокурор, който с нарочно постановление от 19.03.2020г. е прекратил – на основание чл.24,ал.1,т.1,НПК, във връзка с чл.9,ал.2,НК-наказателното производство. Това постановление по реда на инстанционния контрол е отменено от АП-С и делото върнато за допълнително разследване. С постановление от 22.10.21г. наказателното производство отново е било прекратено на същото основание, което пак е било отменено от с постановление от 04.01.22г. на АП-С. След отвода на наблюдаващия прокурор, делото е разпределено на друг прокурор, който след проведени допълнителни процесуално-следствени действия с атакуваното постановление от 13.10.2023г. отново е прекратил наказателното производство на основание чл.24,ал.1,т.1,НПК по съображенията, изложени в обжалвания акт.

Това постановление, правно основаващо се на чл.243,ал.1,т.1,НПК, е обжалвано в указания от законодателя срок от главния юрисконсулт в МК – С.С., упълномощена от министъра на културата да представлява министъра и министерството пред българските съдилища. Макар и в представеното към жалбата пълномощно да е посочено, че се издава на основание чл.32,т.3, във връзка с чл.34,ал.1,ГПК, съдът намира, че в правомощията на главния юрисконсулт е да подаде настоящата жалба. *Същата обаче е недопустима по следните съображения:*

Съгласно действащото българско законодателство единствено прокуратурата има компетентност да прецени наличието на предпоставки за привличане на лицата към наказателна отговорност за престъпления от общ характер, включително – повдигането на обвинение пред съда. Следователно, въпросите дали да се провежда наказателно производство срещу определено лице /лица/, дали следва да се прекрати частично спрямо определено лице /лица/ и дали правната квалификация на обвинението при провеждане досъдебно производство е достатъчно адекватна, не са предоставени на волята на частни лица или други държавни институции, освен самата прокуратура. Така според Решение № 596 от 21.11.2002 г. на ВКС по н.д. № 504/2002г.,на второ наказателно отделение, наказателна колегия: „Въпросът дали да повдигне обвинение срещу конкретно лице и за какво престъпление е от изключителната компетентност на прокурора, съгласно чл.127 от Конституцията на Република България и чл.43,ал.1 от НПК. Въвеждането на съдебен контрол върху прекратяването на наказателното производство не отнема това негово правомощие. В производството по чл.243,ал.3 от НПК

съдът проверява правилността на постановлението на прокурора, само ако бъде сезиран от лицата, посочени в този текст. Те са изчерпателно изброени в закона и кръгът им не може да се разширява. Това са обвиняемият, по отношение на когото е прекратено наказателното производство, пострадалите от престъплението, които в съдебната фаза на процеса могат да бъдат конституирани като граждански ищци и частни обвинители, както и оцетеното ЮЛ. Само за тези лица, при прекратяване на наказателното производство, не съществува друга процесуална възможност да защитят правата си, освен чрез обжалване на постановлението. Съдът, при преценка на правилността на прекратяването, преценява спазени ли са техните права, а не правата на други лица, засегнати от престъплението”. В същия смисъл е и Решение № 536 от 22.11.2002 г. на ВКС, по н.д. № 432/2002г., на второ наказателно отделение, наказателна колегия.

Т.е. законодателят е предвидил процедурата по упражняване на контрол от страна на съда, спрямо постановленията за прекратяване на наказателното производство, но тази процедура е строго ограничена, както по отношение на лицата, имащи право да я инициират, така и по отношение на крайните й резултати. В този смисъл - престъплението, за което е било образувано настоящото наказателно производство е по чл.277а,ал.2,НК, чийто обект на закрила са обществените отношения, свързани с реда на управление. Посоченото престъпление е от категорията на формалните престъпления, които са довършени с факта на осъществяване на изпълнителното деяние без да е необходимо да има настъпил престъпен резултат. Макар и да е орган, упражняващ контрол върху опазването на културното наследство в страната, МК в казуса не е претърпяло каквито и да е (имуществени или неимуществени) вреди от престъплението по чл.277а,ал.2,НК, за да може да бъде субект на правото на жалба срещу прекратителното постановление на прокурора.

Същото /постановление/ може /което и е сторено от жалбодателя/ да бъде атакувано по институционен ред –пред по-горната прокуратура, тъй като разпоредбата на чл.200,НПК не предвижда не само срок за това, но и лицата, които могат да подават жалба срещу постановлението на прокурора. В този случай именно в компетенциите на АП-С. е, ако прецени, че осъщественото деяние съставлява административно нарушение, да изпрати материалите по делото на компетентния административнонаказващ орган.

Мотивиран от горното и по аргумент от разпоредбите на чл.243,ал.4 и

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима подадената жалба от МК чрез главния му юрисконсулт- С.С. против постановление от 13.10.2023г. на прокурор от Окръжна прокуратура- Благоевград по ДП № 234/2018г. по описа на РУ-С., образувано за престъпление по чл.277а,ал.2,НК.

Определението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбодателя.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____